

ČTENÍ PÍSMÁ SVATÉHO: Iz 44,1-8

PÍSEŇ: NEZ 687 Pán Bůh je láska

farář
autor: MILOSLAV LAPÁČEK
(sbor ČCE Borová u Poličky)

KÁZÁNÍ

Základ dnešního kázání je zapsán v Mk 10,13-16.

Sestry a bratři, dnes jde o požehnání. Opakem požehnání by mohlo být prokletí. V pohádkách a mýtech určitě, ve skutečném našem životě – nevím. Ale pokud je prokletí stav, kdy se Bůh odvrátil, pak ano.

Ovšem my jsme lid nové smlouvy, kterou s námi Bůh uzavírá v Ježíši Kristu a do které vstupujeme křtem svatým. A nová smlouva sama je požehnáním a požehnání prostředkuje a sama je přináší. Je jako ranní slunce, které se opírá do oken našeho života, a na nás je, abychom je vpustili dál, roztáhli závěsy a okna otevřeli dokořán.

Požehnání Boží tu je a působí, podobně jako třeba Duch svatý. Není jako déšť, který padá jen za určitých meteorologických podmínek, jen v určitých obdobích, jen v některých oblastech apod. Spíše je jako vzduch, který je v podstatě všude, kde normálně žijeme. Rozdíl je v tom, že o přítomnosti vzduchu nikdo nepochybuje a bereme jej jako samozřejmost, u požehnání Božího se to musíme učit a jeho přítomnosti věřit. Pokud nevěříme, na požehnání Boží to nemá žádný vliv, ale pro nás to důsledky má a je pravděpodobné, že z Božího požehnání budeme mít málo, nebo spíše nic. Což je škoda, i když se tak dá také žít. To je patrně věc volby každého z nás. Je mylné domnívat se, že požehnání může člověka potrefit jaksi náhodou, jako kdybyste si jedinkrát vsadili sportku a vyhráli jackpot. To je neuvěřitelná klika a štěstí. S požehnáním je to jinak.

Požehnání je projevem trpělivé a dlouhodeché Boží lásky k nám. A také velkorysosti a milosti. Nemá zdaleka jen podobu hmotného prospěchu, společenského zdaru, profesního úspěchu, rodinné pohody a zdraví; nýbrž jde daleko hlouběji pod povrch lidské existence a neomezuje se jen na naši časnost, ale i na to, co z nás pokračuje a trvá dál, když už my tady nebudeme. Pán Bůh to říká ústy Izajáše: „Já vyleji svého ducha na tvé potomstvo a své požehnání na ty, kteří z tebe vzejdou. Porostou jak mezi trávou, budou jako topoly při tekoucích vodách.“

Kdo by právě toto nepovažoval za zásadně důležité a velevýznamné, aby se dobře vedlo jeho dětem, jeho potomstvu? Jistě také proto ženy, jak jsme četli v evangeliu, tak naléhaly, aby Ježíš požehnal jejich dětem. Ony, myslím, mnohem lépe než my chápaly a cítily význam Božího požehnání a vytušily, uvěřily, že Ježíš je prostředkuje, že je dokonce jeho zdrojem. A jako správné mámy nemyslely na sebe, nýbrž předně na svá dítky, a tak se div nesepraly s důležitými apoštoly, kteří měli pocit, že musí svého Mistra chránit před zbytečným vyrušováním, zvláště když šlo o hejno vyjevených ženských, obklopených chumlem umolousaných děcek.

Ale vystihuje nevybíravost a nepodmíněnost Božího požehnání, že Ježíš nepatříčně horlivé učedníky okřikl a dětem požehnání dal. Neptal se, co jsou zač, nemusely splnit předeepsané náležitosti, nemusely podat žádost, nalepit kolek, poslat doporučeně nebo přes datovou schránku. Ne. Boží požehnání tu bylo, je a bude, a tomu ženy věřily a postavily se mu do cesty se svými dětmi. Jako by roztáhly závěsy a otevřely okna dětských pokojů rannímu slunci, i když na parapetu se motali a stínili zmatení apoštolové.

Věříme-li, že Boží požehnání tu je, pak se stává součástí našeho života, aniž bychom o to museli nějak složitě zápasit. To bohužel neznamena, že by se náš život proměnil v procházku růžovou zahradou, že by z něho vymizely veškeré nemoci, nezdary, klopýtnutí, zkoušky, bolesti či zklamání. Ale právě kdesi hlouběji pod povrchem existence smíme zakoušet Boží přitakání, Boží „ano“, které nám může přidávat sil, abychom ustáli a unesli vše, co na nás nepřátelsky doléhá, abychom neztratili naději, abychom život nepromrhali v nárcích, úzkostech, hořkosti a hněvu, v pocitech křivdy a bezmocnosti.

Každému nám to hrozí, a je to nemoc ukrutná. Boží požehnání je však proti tomu všemu vakcínou, a tak, i když nikdo asi nemáme rádi injekce, nechme se jím očkovat. Je to moudré a plně hrazené Nebeskou milosrdečnou pojišťovnou. Amen.

PÍSEŇ: NEZ 689 *Pane, dej, ať nás nic už nerozdvojí*

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Náš Pane, Ježíši Kriste,

z mnoha evangelijních vyprávění je zřejmé, s jak bezmezným očekáváním